

SKT. ANNÆ KIRKE MEDITATIONSFOLDER

27. JULI – 09. AUGUST 2025.

17. ALM. SØNDAG 1.L.: 1 Mos 18,20-32; 2.L.: Kol 2,12-14.; Ev.: Luk 11,1-13.

Det skete, da Jesus var et sted og bad, at en af disciplene sagde til ham, da han holdt op med at bede: »Herre, lær os at bede, ligesom Johannes lærte sine disciple det.« Han sagde til dem: »Når I beder, skal I sige:

Fader!

Helliget blive dit navn,

komme dit rige;

giv os hver dag vort daglige brød,

og forlad os vore synder,

for også vi forlader selv enhver,

som er skyldig over for os,

og led os ikke ind i fristelse.«

Han sagde også til dem: »Hvis en af jer har en ven og midt om natten går hen til ham og siger: Kære ven, lån mig tre brød, for en ven af mig er kommet rejsende, og jeg har ikke noget at byde ham, og han så svarer derindefra: Spar mig for det besvær! Døren er allerede låst, og mine børn og jeg selv er gået i seng. Jeg kan ikke stå op og give dig noget – jeg siger jer: Selv om han ikke står op og giver ham noget for venskabs skyld, vil han dog på grund af hans påtrængenhed rejse sig og give ham, hvad han har brug for.

Jeg siger jer: Bed, så skal der gives jer; søg, så skal I finde; bank på, så skal der lukkes op for jer. For enhver, som beder, får; og den, der søger, finder; og den, der banker på, lukkes der op for. Hvilken far iblandt jer vil give sin søn en slange, når han beder ham om en fisk, eller give ham en skorpion, når han beder om et æg? Når da I, som er onde, kan give jeres børn gode gaver, hvor meget snarere vil så ikke Faderen i himlen give Helligånden til dem, der beder ham!«

Hvornår bad jeg sidst Gud om en god, hellig og frugtbar bøn? Tager jeg min bøn for givet, at jeg bare skal recitere et par fromme sætninger, sige et eller andet fromt, og det er det? Eller måske har jeg slet ikke for vane at bede, hverken om morgenen, fordi jeg ikke har tid, eller ved middagstid, på grund af arbejde, og endnu mindre om aftenen, når hele dagens træthed sætter sine spor, og jeg falder i søvn, før jeg overhovedet når at tænke på bøn? Og det er netop denne rytme i hverdagen, der ikke tillader mig at koncentrere mine tanker om mit forhold til Gud.

Nogle mennesker, for at få det til at lyde pænere og mere professionelt, siger, at de ikke har tid til at tale med Gud, fordi deres

daglige skema ikke tillader længere pauser, og siden bøn fortjener jo at blive taget alvorligt, så det er bedre at udsætte den til senere i livet, og helst, når jeg bliver pensioneret, da får jeg i hvert fald tid til at håndtere mine åndelige anliggender på en ansvarlig måde.

Synes vi ikke, det er en mærkelig kontrast, mellem Herren Jesus, Guds Søn, som i sin natur er hundrede procent menneske og hundrede procent Gud, og Han havde brug for bøn, på trods af sin guddommelige viden og en perfekt forståelse af virkeligheden? Og os, mennesker af kød og blod, begrænsede i vores menneskelige bevidsthed, og ofte langt fra troens lys og Guds nåde, foregiver over for os selv, at vi kan klare os uden at indgå i dialog med vores Skaber og Herre?

Da apostlene så, hvor ofte, og hvor intenst Jesus brugte tid til bøn, bad de om en vejledning til sådan en inderlig og frugtbar bøn, så de også kunne være deres himmelske Fader nær. Hvordan er det muligt, at Jesus, efter lange og travle dage med forkyndelse af evangeliet, kan tilbringe hele nætter i bøn uden at falde i søvn, og uden at gå på kompromis med sin nattesøvn? Bønnens liv kommer altid i første række for Ham, fordi denne Sønnens bøn til Faderen ikke kun er baseret på verbal kommunikation, dialog eller meditation, men er fyldt med kærlighed og tilbedelse, som Sønnen tilbyder sin Fader i fuld lydlighed mod Hans vilje.

Hvis vi vil tage bøn alvorligt, er vi nødt til at ændre rækkefølgen i vores værdihierarki. Bøn bør ikke tilpasses den tid, Gud giver os til rådighed, men vores tid bør være præget af konstant parathed til at prise Faderens gavmildhed og kærlighed til mennesket, som er fortabt i dets jordiske tilværelse.

Tro med bøn som en undtagelse, altså at gøre Gud en tjeneste ved at sige, at jeg vil bede, når jeg har lyst, måske endda komme i kirken fra tid til anden for at sikre mig, at jeg ikke helt har glemt min Fadervor, er et tegn på religiøs umodenhed og det langsomme tab af ens identitet i troen.

Kærlighed kan kun besvares med kærlighed, og det passer ikke, at man ikke har tid til kærlighed. Det er snarere manglen på kærlighed i hjertet, der giver en erfaring af tid uden mening og efterlader en indre tomhed, vi kalder mangel på tid.

Og ligesom vi uophørligt må bede vores himmelske Fader nådigt give os alt, vi har brug for, på samme måde gælder det bønnens gave. Vi må derfor konstant stræbe efter en bøn, fuld af ydmyghedens og tilbedelsens ånd.

LITURGISK KALENDER

28. MANDAG i 17. alm. uge. Skt Martha, Maria og Lazarus

1 Joh 4,7-16; Ev.: Joh 11,19-27 eller Luk 10,38-42

Ø Jeg vil prise Herren til alle tider. eller Smag og se, at Herren er god!

29. TIRSDAG. Skt Olav, martyr 2 Mos 33,7-11; 34,4b.5-9.28.

Ev.: Matt 13,36-43. **Ø Herren er barmhjertig og nådig.**

30. ONSDAG. 2 Mos 34,29-35. Ev.: Matt 13,44-46.

Ø Hellig er du, Herre vor Gud.

31. TORSDAG. Skt Ignatius af Loyola, præst 2 Mos 40,16-21.34-38.

Ev.: Matt 13,47-53.

Ø Hvor er din bolig vidunderlig, Hærskarers Herre!

PAVENS INTENTION

AUGUST

For gensidig sameksistens

Lad os bede for, at de samfund, hvor sameksistens synes sværere, ikke bukker under for fristelsen til konfrontation af etniske, politiske, religiøse eller ideologiske årsager.

1. FREDAG. Skt Alfonsus Maria de' Liguori, ordensgrundlægger, biskop og kirkelærer 3 Mos 23,1.4-11.15-16.27.34b-37.

Ev.: Matt 13,54-58. **Ø Bryd ud i jubel for Gud, vor styrke.**

2. LØRDAG. 3 Mos 25,1.8-17. Ev.: Matt 14,1-12.

Ø Folkene skal takke dig, Gud, alle folkene skal takke dig.

3. Højtid Skt Alfonsus Maria de' Liguori. 1L.: Es 61,1-3;

2 L.: 2 Tim 2,1-7; Ev. Matt 9,35-10,1

Ø Om Herrens store godhed vil jeg synge for evigt.

(18. ALM. SØNDAG. 1L.: Præd 1,2; 2,21-23; 2L.: Kol 3,1-5.9-11;

Ev.: Luk 12,13-21. Ø Herre, du har været vor bolig i slægt efter slægt.)

4. MANDAG i 18. alm. uge. Skt Johannes Maria Vianney, præst

4 Mos 11,4b-15. Ev.: Matt 14,13-21.

Ø Bryd ud i jubel for Gud, vor styrke.

5. TIRSDAG. 4 Mos 12,1-13. Ev.: Matt 14,22-36.

Ø Vær os nådig, Herre, for vi har syndet!

6. ONSDAG. HERRENS FORKLARELSE 1L.: Dan 7,9-10.13-14;

2L.: 2 Pet 1,16-19; Ev.: Luk 9,28b-36

Ø Herren er konge, den Højeste over hele jorden

7. TORSDAG. 4 Mos 20,1-13. Ev.: Matt 16,13-23.

Ø Om I dog i dag ville lytte til Herrens stemme. Gør ikke jeres hjerter hårde!

8. FREDAG. Skt Dominicus, præst 5 Mos 4,32-40.

Ev.: Matt 16,24-28. **👉 Jeg husker Herrens under.**

9. LØRDAG. SKT THERESA BENEDICTA AF KOR SET, jomfru og martyr, værnehelgen for Europa Hos 2,16b,17b.21-22; Ev.: Matt 25,1-13.

👉 Hør efter, min datter, lyt opmærksomt! eller **Se brudgom men er der, gå Kristus Herren i møde!**

Frankrig fejrer 400-årsdagen for Sankt Annas åbenbaringer for den bretonske hyrde Yvon Nicolazic. Under et af sine syner udpegede Jesu bedstemor det sted, hvor hendes statue var begravet, og beordrede genopbygningen af det kapel, der havde eksisteret der for tusind år siden. I dag er basilikaen Sainte-Anne-d'Auray et af de vigtigste franske helligdomme efter Lourdes og Lisieux.

Jesu bedstemors åbenbaringer begyndte i 1623. En aften bad Yvon Nicolazic på sit værelse og så pludselig et overnaturligt lys. Han så en kvinde, som ikke havde præsenteret sig for ham på det tidspunkt. Lignende møder fandt sted flere gange, for eksempel når hyrden passede kvæget eller var på vej hjem.

De egentlige åbenbaringer begyndte den 25. juli 1624.

"Jeg er Anna – Marias mor," hørte Yvon. Manden var 30 år gammel på det tidspunkt. Han havde været gift med Guillemette le Roux i næsten ti år. Han var kendt for sin fromhed og særlige hengivenhed til Jesu bedstemor, som han sagde, "hans venlige skytskone". Han blev kaldt en "god kristen", der levede ærligt, med enkelhed, og stolede "på Gud og Sankt Anna".

Under det næste syn viste Marias mor Yvon stedet, hvor hendes statue var begravet. Hun beordrede genopbygningen af kapellet, der havde eksisteret der tusind år tidligere. "Gud ønsker, at jeg skal æres her," sagde den hellige Anna.

Statuen blev restaureret, og Sebastian de Rosmadec, biskop af Vannes, gav tilladelse til at bygge et kapel, hvor statuen blev fundet. Den første messe blev fejret her den 26. juli 1625.

Siden da har Sankt Anne været bretonernes skytshelgen, og basilikaen Sainte-Anne-d'Auray er en af de største helligdomme i den nordvestlige region af Frankrig.

Jesu bedstemor har udført mirakler der i årevis, og ægtepar, der ikke kan få børn, kommer til hende på pilgrimsfærd. Hun forblev selv barnløs i lang tid, så hun er et eksempel på håb og tillid til Gud for par, der har problemer med at få børn. Yvon og hans kone Guillemette oplevede den nåde at få sunde børn, og efter mange år havde de fire små.

LÆS MERE: [JUBILE SAINTE ANNE 1625-2025 - Shrine of Sainte-Anne d'Auray](#)